dom paa Højskolerne faar Lejlighed til at lære noget mere Haandarbejde end den nu saa brugelige Kunstsyning og Brodering.

Københavnskredsen holdt Fredag den 17de Februar en talrig besøgt selskabelig Sammenkomst, hvor den svenske Forfatterinde, *Selma Lagerløf* oplæste et Par Kapitler af en utrykt Novelle, *Peter Nord og Fru Faste.*

Den 5te Marts holdtes offenligt Møde, hvor Fru *B. Berg Nielsen* i en stor Forsamling — 3—400 Mennesker — indledede en Diskussjon om *Kvinders Adgang til Erhverv.* Vi hidsætter et Referat:

Fru *Berg Nielsen:* Mange Forældre oplærer ikke deres Døtre til at kunne leve af eget Arbejde men kun til Husgerning. Ofte bliver de ikke engang grundig oplærte i dette ene Fag, men mangler baade Dygtighed og Erfaring til at fylde deres Plads, naar de bliver Husmødre. Husgerning bør være Skolefag i Byerne hvor mange Hjem, baade fine og fattige, ikke oplærer Pigebørnene til Huslighed. Vi bør have Husholdningsskoler for voksne Kvinder, at de kan faa en tidssvarende Uddannelse i Husgerning. Staten bør give Tilskud til disse Skoler som til de private Landbrugsskoler. Alle Kvinder bør lære Haandgerning, som derfor bør indføres som obligatorisk Fag i Almueskoler.

Ikke alle Kvinder kan tjene deres Brød ved Husgerning. En Kvinde bør lære et Fag, der kan blive hende en Levevej. Pigerne bør sættes i Lære ligesom Drengene, at de i deres unge Aar kunne vinde Dygtighed og Udvikling, faa Forstand paa Livet og paa, hvilke Krav det stiller til dem. Sæt Pigernes Giftealder til det 18 Aar; en Pige paa 16 Aar er ikke udviklet til en saa ansvarsfuld Gerning, som at være Hustru og Moder, ej heller bør hun bortgiftes, før hun bliver personlig myndig, saa at hun kan handle paa eget Ansvar og ikke lade sig tvinge eller overtale til at gøre et Valg. Oplær Pigebørnene til at blive selvstændige og til at kunne leve af eget Arbejde, at de, om de vil gifte sig, kan vælge frit efter Hjertets Drift og ikke skal være fristede til at betragte Ægteskabet som en Forsørgelse.

Alle Statsembeder har Manden foreløbig Eneret paa. Vil en Kvinde vinde en selvstændig Stilling, maa hun tage fat paa Handel eller Haandværk. Om en Kvinde erhverver sig Fagdannelse og løser Næringsbevis, hvilket hun kan faa, naar hun er 25 Aar og er ugift, kan hun drive Forretning under samme Vilkaar som en Mand. Vil hun senere gifte sig, kan hun beholde sin selvstændige Forretning. om hun inden Brylluppet opretter Ægtepagt, der bliver tinglæst og kongelig konfirmeret. og i hvilken det bestemmes, at hun har Særeje med Eneraadighed over samme som fuldmyndig Person efter Loven. En Kvinde, der først efter, at hun har giftet sig, bliver betænkt paa at ville have selvstændigt Erhverv, kan ikke faa Næringsret, selv om hun har Ægtepagt. Dette er uretfærdigt mod den gifte Kvinde, da det afskærer hende fra at faa det fulde Udbytte af sin Arbejdsevne. Det er en Hustrus moralske og juridiske Pligt at erhverve Familiens Underhold, om Manden ikke kan eller maaske ikke vil; derfor bør Hustruen ikke være umyndig, og derved udelukkes fra de bedste Erhverv, men hun bør have Ret til at arbejde i det Fag, hvorved hun bedst kan opfylde sin Pligt, hun bør kunne faa Næringsret. Enhver Kvinde gør klogt i at være forberedt paa, at hun maaske kan blive Forsørger, thi hun ved ikke, hvilken Dag Manden dør eller maaske ved Sygdom eller anden Ulykke kommer ud af sin Stilling. Det gælder om at lære noget, mens man er ung, naar Nøden staar for Døren, er det for sent